

Biskup Jan Pavel, služebník služebníků Božích, na trvalou památku váženým bratřím kardinálům, arcibiskupům, biskupům, kněžím, jáhnům a ostatnímu lidu

#

KODEX KANONICKÉHO PRÁVA

CODEX IURIS CANONICI CIC

#25. 1. 1983

Nový kodex určitým způsobem převedl usnesení II. vatikánského koncilu do všeobecných právních norem. Co se týče řeholního života, inspiroval se kritérii nejvyšší hodnoty a důležitosti:

1. vhodně jej projevovat jako Boží dar církvi;
2. chránit typologickou rozmanitost společenství a vlastní charizma každého z nich, a tak zaručovat pružnost obecného práva upřednostňováním práva partikulárního;
3. s pastorální citlivostí brát v úvahu oprávněné požadavky kladené sociální a kulturní realitou dneška, zejména úctu k osobnosti; v tomto smyslu odstranit každou diskriminaci mezi společenstvími mužskými a ženskými, mezi mnišskými, apoštolskými a sekulárními společenstvími a stejně i mezi členy jednoho a téhož společenství.

Nový kodex přijal do svých kánonů četné teologické a spirituální prvky. Toto velmi cenné nové zpracování pomáhá v mnoha případech uvědomit si jednak oprávněnost a odůvodnění normy, jednak její uspořádání ve službě života z víry a lásky pokřtěných.

#KNIHA II. * BOŽÍ LID

#Část 3 * #ŘEHOLNÍ SPOLEČNOSTI, SPOLEČNOSTI

#Část 3 * #APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA A DALŠÍ ZPŮSOBY

Část 3 * ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA

#Oddíl 1 * #ŘEHOLNÍ SPOLEČNOSTI A ZPŮSOBY

* #ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA

#

STAŤ I * OBECNÉ NORMY PRO ŘEHOLNÍ SPOLEČNOSTI

STAŤ I * A ZPŮSOBY ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA

#Kán#. #573 § 1. Řeholní život, nebo také zasvěcený život uskutečňováním slibů evangelijních rad, je trvalý způsob života, jímž se věřící, kteří pod vlivem Ducha svatého důsledněji následují Krista, zcela oddávají Bohu nejvyšší milovanému, aby k jeho cti, k rozvoji církve a ke spáse světa, z nového a zvláštního důvodu oddáni, dosahovali dokonalé lásky ve službě Božímu království a předem zvěstovali nebeskou slávu a stali se v církvi jasným předobrazem nebeské slávy.

§ 2. Tento způsob života v řeholních společnostech, kanonicky zřízených příslušným církevním představeným, svobodně přijímají křesťané, kteří sliby nebo jinými posvátnými závazky podle zákonů vlastních společností přijímají evangelijní rady čistoty, chudoby a poslušnosti a skrze lásku, k níž je rady vedou, se zvláštním způsobem spojují s církví a její činností ke spáse.

#Kán#. #574# § 1. Stav těch, kteří v takových společnostech slibují evangelijní rady, patří k životu a svatosti církve, a proto jej musí všichni v církvi podporovat.

§ 2. Do tohoto stavu zvláště povolává Bůh některé křesťany, aby v životě církve využívali zvláštního daru a podle cíle a ducha jejich společnosti napomáhali jejímu poselství spásy.

#Kán#. #575# Evangelijní rady, založené na učení a vzoru Krista učitele, jsou Božím darem, který církev od Pána přijala a jeho milostí vždy uchovává.

#Kán#. #576# Příslušní církevní představení jsou oprávněni podat výklad evangelijních rad, řídit jejich uskutečňování zákony, ustavovat kanonickým schválením trvalé způsoby života z nich vzniklé a ze své strany dbát, aby společnosti rostly a kvetly podle ducha zakladatelů a zdravých tradic.

#Kán#. #577# V církvi je množství řeholních společností, které mají rozdílné dary podle milosti, která jim byla dána: důsledněji následují Krista buď v modlitbě nebo v hlásání Božího království nebo v prokazování dobra lidem nebo v setkávání se s lidmi, ale vždy v plnění vůle Otce. #

Kán#. #578# Všichni jsou povinni věrně zachovávat záměr zakladatelů a ustanovení příslušných církevních představených o podstatě, cíli, duchu a povaze společnosti, a také její zdravé tradice, což vše vytváří dědictví společnosti.

#Kán#. #579# Diecézní biskupové mohou na svém území zřídit řeholní společnost formálním rozhodnutím po projednání s Apoštolským stolcem.

#Kán#. #580# Přidružení některé řeholní společnosti k jiné, je vyhrazeno příslušnému představenému přidružující společnosti, vždy však při zachování kanonické samostatnosti přidružené společnosti.

#

Kán#. #581# Rozdělení společnosti na části, ať mají jakékoliv jméno, zřízení nových částí, slučování rozdělených částí nebo nové vymezení částí náleží příslušnému představenému podle určení stanov.

#Kán#. #582# Slučování a spojování řeholních společností je vyhrazeno výlučně Apoštolskému stolci; jemu také je vyhrazeno vytváření konfederací a federací.

#Kán#. #583# Změny v řeholních společnostech týkající se věcí schválených Apoštolským stolcem mohou být provedeny jen s jeho dovolením.

#Kán#. #584# Zrušení společnosti přísluší jedině Apoštolskému stolci, kterému je také vyhrazeno rozhodnutí o jejím majetku.

#Kán#. #585# Ke zrušení části společnosti je oprávněn příslušný představený téže společnosti.

#Kán#. #586# § 1. Každé společnosti se přiznává spravedlivá samostatnost co do života, hlavně co do řízení, na jejímž základě mají v církvi vlastní kázeň, a tak mohou uchovat své dědictví podle kán. 578.

§ 2. Místní ordináři dbají této samostatnosti a chrání ji.

#Kán#. #587# § 1. K věrnější ochraně povolání a totožnosti každé společnosti musí být v základní listině čili stanovách kromě toho, co je předepsáno v kán. 578, ještě základní normy o řízení společnosti a kázni členů, o přijímání a vzdělávání členů a také o předmětu posvátných závazků.

§ 2. Tuto základní listinu neboli stanovy schválí příslušný církevní představený a jen s jeho souhlasem lze provést změnu.

§ 3. V této základní listině neboli stanovách se vhodně uvedou do souladu věci duchovní a právní; pokud to není nutné, nestanoví se těchto norem mnoho.

§ 4. Další normy stanovené příslušnými představenými společnostmi se vhodně uspořádají do jiných sbírek; podle požadavků místa a doby se mohou náležitě přehlédnout a upravit.

#Kán#. #588# § 1. Stav řeholního života není svou povahou ani stavem duchovním ani laickým.

§ 2. Duchovenská řeholní společnost je ta, která podle účelu nebo záměru zakladatele nebo zákonné tradice je řízena duchovními, vykonává moc ze svátosti svěcení a za takovou je uznána církevními představenými.

§ 3. Za laickou společnost se považuje ta, kterou církevní představení za takovou uznali, a ze své podstaty, povahy a cíle má vlastní úkoly, určené zakladatelem nebo zákonnou tradicí, jejichž plnění nezahrnuje výkon moci ze svátosti svěcení.

#Kán#. #589# Řeholní společnost papežského práva je ta, která byla zřízena Apoštolským stolcem nebo byla schválena jeho formálním rozhodnutím; diecézního práva je ta společnost, která byla zřízena diecézním biskupem a neobdržela schválení od Apoštolského stolce.

#Kán#. #590# § 1. Vzhledem ke svému zvláštnímu určení pro službu Bohu a celé církvi jsou řeholní společnosti ze zvláštního důvodu podřízeny nejvyššímu představenému církve.

§ 2. Jednotliví členové jsou povinni poslouchat papeže, jako svého nejvyššího představeného, také z důvodu posvátného závazku poslušnosti.

#Kán#. #591# Pro větší dobro společnosti a potřeby apoštolátu může papež z důvodu svého primátu nad celou církví s ohledem na obecný prospěch vyjmout řeholní společnosti z pravomoci místních ordinářů a podříditi je pouze sobě nebo jinému církevnímu představenému.

#Kán#. #592# § 1. K prohloubení společenství mezi společnostmi a Apoštolským stolcem zasílá nejvyšší představený Apoštolskému stolci krátký přehled o stavu a životě společnosti způsobem stanoveným tímto stolcem a ve stanoveném termínu.

§ 2. Představení každé společnosti se starají, aby se členové jim svěřeni seznamovali s dokumenty Apoštolského stolce a je zachovávali.

#Kán#. #593# Při zachování kán. 586 jsou společnosti papežského práva podřízeny co do vnitřního řízení a kázně bezprostředně a výlučně moci Apoštolského stolce.

#Kán#. #594# Společnost diecézního práva zůstává při zachování kán. 586 ve zvláštní péči diecézního biskupa.

#Kán#. #595# § 1. Biskupovi hlavního sídla společnosti přísluší schválení stanov a potvrzení změn v nich zákonně provedených, s výjimkou věcí, kterých se ujal Apoštolský stolec, dále mu přísluší projednávat závažnější věci, které se týkají celé společnosti a přesahují moc jejích vlastních představených, po projednání s ostatními diecézními biskupy, jestliže se společnost rozšířila do více diecézí.

§ 2. Diecézní biskup smí ve zvláštních případech udílet dispenz od stanov.

#Kán#. #596# § 1. Představení společností a kapituly mají nad členy moc v rozsahu, který je určen obecným právem a stanovami.

§ 2. V řeholních společnostech duchovenských papežského práva mají mimoto církevní moc řízení pro vnitřní i vnější obor.

§ 3. Moc podle § 1 se řídí ustanovení kán. 131, 133, 137 a 144.

#Kán#. #597# § 1. Do řeholní společnosti může být přijat každý katolík, který má opravdový úmysl a vlastnosti požadované obecným i vlastním právem a kterému nebrání žádná překážka.

§ 2. Nikdo nesmí být přijat bez náležité přípravy.

#Kán#. #598# § 1. S přihlédnutím k povaze a vlastním cílům určí každá společnost ve svých stanovách, jakým způsobem se v jejím životě musí zachovávat evangelijní rady čistoty, chudoby a poslušnosti.

§ 2. Všichni členové jsou povinni nejen věrně a úplně zachovávat evangelijní rady, ale také podle vlastního práva společnosti uspořádat svůj život a tím usilovat o dokonalost svého stavu.

#Kán#. #599# Evangelijní rada čistoty pro Boží království, která je znamením budoucího světa a zdrojem větší plodnosti v nerozděleném srdci, v sobě obsahuje povinnost dokonalé zdrženlivosti v životě bez manželství.

#Kán#. #600# Evangelijní rada chudoby k následování Krista, který se pro nás stal chudým, ačkoliv byl bohatý, kromě života ve skutečné chudobě a v duchu chudoby, vedeného v pracovitosti a střídmosti, vzdáleného od pozemského bohatství, obsahuje závislost a omezení v užívání majetku a nakládání s ním podle norem vlastního práva jednotlivých společností.

#Kán#. #601# Evangelijní rada poslušnosti, přijatá v duchu víry a lásky k následování Krista až k smrti poslušného, zavazuje k podřízení vůle zákonným představeným jako zástupcům Boha, když dávají příkaz podle vlastních stanov.

#Kán#. #602# Bratrský život, vlastní každé společnosti, který spojuje všechny členy ve zvláštní jakoby rodinu Kristovu, se uspořádá tak, aby každému ve vzájemné pomoci přispíval k naplňování jeho vlastního povolání. Bratrským a sesterským společenstvím, zakořeněným a založeným v lásce, jsou členové příkladem všechny zahrnujícího smíření v Kristu.

#Kán#. #603# § 1. Kromě řeholních společností uznává církev také poustevnický život, jímž křesťané prostřednictvím přísnějšího odloučení od světa zasvěcují svůj život ke chvále Boha a spáse světa tichem samoty, vytrvalými modlitbami a pokáním.

§ 2. Právo uznává poustevníka za Bohu oddaného zasvěceným životem, jestliže formou slibů nebo jiných posvátných závazků veřejně prohlásil a diecéznímu biskupovi se zavázal, že bude zachovávat tři evangelijní rady, a jestliže pod jeho vedením dodržuje vlastní způsob života.

#Kán#. #604# § 1. K těmto způsobům zasvěceného života přistupuje stav panen, které vyjádřily posvátné předsevzetí důsledněji následovat Krista a byly od diecézního biskupa podle schváleného liturgického obřadu zasvěceny Bohu, mysticky se zasnoubily Kristu, Božímu Synu, a oddaly se službě církve.

§ 2. Panny mohou vytvářet společenství, aby věrněji zachovávaly svá předsevzetí a navzájem se podporovaly ve službě církvi, odpovídající jejich stavu.

#Kán#. #605# Schvalování nových způsobů zasvěceného života je vyhrazeno výlučně Apoštolskému stolci. Diecézní biskupové se snaží rozeznávat nové dary zasvěceného života, svěřené církvi Duchem svatým, a pomáhají těm, kdo je zavádějí, aby co možná nejlépe vyjádřili své záměry a zakotvili je ve vhodných stanovách za použití hlavně obecných norem, obsažených v této části.

#Kán#. #606# Normy stanovené o řeholních společnostech a jejich členech platí stejným právem o ženách jako o mužích, pokud ze souvisícího textu nebo z povahy věci není známo něco jiného.

STAŤ II * #ŘEHOLNÍ SPOLEČNOSTI

#

#Kán#. #607# § 1. Řeholní život jako zasvěcení celé osoby představuje v církvi podivuhodné, Bohem založené nejdůvěrnější spojení, které je znamením budoucího věku. V něm řeholník dovršuje plné darování se Bohu jako obět, kterou se celé jeho bytí stává nepřetržitou Bohopoctou v lásce.

§ 2. Řeholní společnost je společnost, v níž členové podle vlastního práva skládají veřejné sliby, doživotní nebo dočasné, které se po vypršení doby obnovují, a vedou společný bratrský život.

§ 3. Veřejné svědectví, které mají řeholníci vydávat Kristu a církvi, s sebou přináší odloučení od světa, odpovídající povaze a účelu každé společnosti.

Hlava 1 * #Řeholní domy, jejich zřízení a zrušení

##Kán#. #608# Řeholní komunita je povinna bydlet v domě zákonně zřízeném, pod vedením představeného, ustanoveného podle předpisů práva; každý dům má alespoň kapli, v níž se slaví mše a uchovává Eucharistie, aby byla opravdovým středem společenství.

#Kán#. #609# § 1. Domy řeholní společnosti zřizují příslušní představení podle stanov, po předchozím písemném souhlasu diecézního biskupa.

§ 2. Ke zřízení kláštera řeholnic-mnišek se nadto požaduje souhlas Apoštolského stolce.

#Kán#. #610# § 1. Domy se zřizují se zřetelem na užitečnost pro církev i řeholní společnost a po zajištění toho, co je třeba k řádnému životu členů podle vlastních cílů a ducha společnosti.

§ 2. Dům se nezřídí, jestliže se nedá rozumně usoudit, že bude náležitě postaráno o potřeby členů.

#Kán#. #611# Souhlas diecézního biskupa ke zřízení řeholního domu některé společnosti zahrnuje tato oprávnění:

- 1) vést život podle vlastní povahy a cílů společnosti;
- 2) konat činnost, která je podle ustanovení práva vlastní té společnosti, při dodržení podmínek stanovených v souhlasu;
- 3) aby duchovenské společnosti měly kostel, při dodržení kán. 1215, § 3, a konaly v něm bohoslužby, při dodržení právních předpisů.

#Kán#. #612# Pro určení řeholního domu k jiné apoštolátní činnosti než té, k níž byl zřízen, vyžaduje se souhlas diecézního biskupa; nevyžaduje se však ke změně, která při dodržení zakladatelských ustanovení se týká pouze vnitřního řízení a kázně.

Kán#. #613# § 1. Řeholní dům řeholních kanovníků a mnichů pod vedením a péčí vlastního představeného je sám o sobě právně samostatný, pokud stanovy neurčují jinak.

§ 2. Představený právně samostatného domu je samým právem vyšším představeným.

#Kán#. #614# Kláštery řeholnic-mnišek přidružené některé mužské řeholní společnosti mají svůj vlastní způsob života a své řízení podle stanov. Vzájemná práva a povinnosti se určí tak, aby z přidružení mohl vzejít duchovní prospěch.

#Kán#. #615# Podle ustanovení práva je doзору diecézního biskupa svěřen právně samostatný klášter, který kromě svého vlastního představeného nemá jiného vyššího představeného a který nebyl jiné řeholní společnosti přidružen tak, že její představený má nad tím klášterem podle stanov opravdovou moc.

#

Kán#. #616# § 1. Zákonně zřízený řeholní dům může být zrušen nejvyšším představeným podle stanov, po projednání s diecézním biskupem. O majetku zrušeného domu rozhoduje vlastní právo řeholní společnosti, při dodržení ustanovení zakladatelů a dárců a zákonně získaných práv.

§ 2. Zrušení jediného a posledního domu společnosti přísluší Apoštolskému stolci, jemuž je vyhrazeno rozhodnutí o majetku v tomto případě.

§ 3. Zrušení právně samostatného domu, o němž se zmiňuje kán. 613, přísluší generální kapitule, pokud stanovy neurčují jinak.

§ 4. Zrušení právně samostatného kláštera řeholnic-mnišek přísluší Apoštolskému stolci a ve věci majetku se zachovávají předpisy stanov.

Hlava 2 * #Řízení řeholních společností

#

Článek 1 * Představení a rady

#Kán#. #617# Představení vykonávají své úkoly a svou moc podle norem obecného i vlastního práva.

#Kán#. #618# Představení vykonávají v duchu služby svou moc, kterou obdrželi od Boha prostřednictvím služby církve. Představení, vnímaví vůči Boží vůli, řídí své podřízené jako Boží dítě

a s úctou vůči lidské osobě dosahují jejich dobrovolné poslušnosti, rádi jim naslouchají a podporují jejich sjednocení k prospěchu společnosti i církve, při zachování svého představenického práva rozhodovat a přikazovat, co se má konat.

#Kán#. #619# Představení řádně vykonávají svůj úřad a spolu se sobě svěřenými členy se snaží vytvářet v Kristu bratrské společenství, v němž se hledá a miluje především Bůh. Proto často živí členy pokrmem Božího slova a vedou je k slavení posvátné liturgie. Jsou jim vzorem v pěstování ctností a v zachovávání zákonů a tradic vlastní společnosti; v osobních nesnázích jim vhodně pomáhají, pečlivě se starají o nemocné a je navštěvují, napomínají neklidné, utěšují malomyslné a jsou trpěliví vůči všem.

#Kán#. #620# Vyšší představení jsou ti, kteří vedou buď celou řeholní společnost nebo její provincii nebo část jí naroveň postavenou nebo právně samostatný dům, rovněž jsou jimi jejich zástupci. K nim patří dále opat primas a představený mnišské kongregace, kteří však nemají veškerou moc, kterou obecné právo uděluje vyšším představeným.

#Kán#. #621# Provincie je spojení více domů, které pod jedním představeným tvoří bezprostřední část jedné řeholní společnosti, kanonicky zřízenou zákonným představeným.

#Kán#. #622# Nejvyšší představený má moc nade všemi provinciemi, domy a členy společnosti, kterou vykonává podle vlastního práva; ostatní představení mají moc v mezích svého úřadu.

#Kán#. #623# K platnému jmenování nebo zvolení členů do úřadu představených se vyžaduje, aby uplynula náležitá doba od doživotních slibů, stanovená vlastním právem, anebo určená stanovami, jedná-li se o vyšší představené.

#Kán#. #624# § 1. Představení se ustanovují na určité a vhodné časové rozmezí podle povahy a potřeb společnosti, pokud ve stanovách není pro nejvyššího představeného a představeného právně samostatného domu určeno jinak.

§ 2. Vlastní právo zabrání vhodnými normami, aby představení, ustanovení na dobu určitou, setrvali déle bez přerušování v řídicích úřadech.

§ 3. Z důvodů, stanovených vlastním právem, však mohou být zbaveni úřadu nebo přeloženi na jiný.

#Kán#. #625# § 1. Nejvyšší představený řeholní společnosti se ustanovuje kanonickou volbou podle stanov.

§ 2. Volbě představeného kláštera právně samostatného, podle kán. 615, a nejvyššího představeného společnosti diecézního práva předsedá diecézní biskup hlavního sídla.

§ 3. Ostatní představení se ustanovují podle stanov; avšak jestliže jsou zvoleni, potřebují, aby vyšší představený potvrdil jejich zvolení; jestliže jsou přímo jmenováni vyšším představeným, předchází náležitě projednání.

#Kán#. #626# Představení při obsazování úřadů a členové při volbě zachovávají normy práva obecného i vlastního, zdrží se jakékoliv nesprávnosti a stranění osobám, a majíce na zřeteli pouze prospěch Boha a společnosti, jmenují nebo zvolí ty, o nichž vědí, že jsou před Bohem opravdu hodní a vhodní. Kromě toho se varují toho, aby při volbě přímo nebo nepřímo obstarávali hlasy pro sebe nebo pro jiné.

#Kán#. #627# § 1. Podle stanov mají představení vlastní radu, jejíž činnosti mají využívat při výkonu svého úřadu.

§ 2. Kromě případů stanovených obecným právem určuje vlastní právo případy, v nichž se k platnosti jednání požaduje souhlas nebo projednání v radě podle kán. 127.

#Kán#. #628# § 1. Představení, kteří jsou k tomu určeni vlastním právem řeholní společnosti, vizitují ve stanovenou dobu domy a členy sobě svěřené, podle norem téže společnosti.

§ 2. Diecézní biskup má právo a povinnost vizitovat i co do řeholní kázně:

1) právně samostatné kláštery, které zmiňuje kán. 615;

2) jednotlivé domy řeholní společnosti práva diecézního, které jsou na území jeho diecéze.

§ 3. Členové jednají s vizitátorem s důvěrou, na jeho oprávněné dotazy jsou povinni odpovědět podle pravdy a lásky; nikomu není dovoleno jakýmkoliv způsobem odvracet členy od této povinnosti nebo jinak mařit účel vizitace.

#Kán#. #629# Představení bydlí ve svém domě a neodcházejí z něho, leč podle norem vlastního práva. #

Kán#. #630# § 1. Představení ponechávají členům náležitou svobodu ve věcech svátosti smíření a duchovního vedení, při zachování kázně společnosti.

§ 2. Představení se podle norem vlastního práva starají, aby členům byli dostupní vhodní zpovědníci, u nichž mohou často přijímat svátost pokání.

§ 3. V kláštorech řeholnic-mnišek, v domech pro vzdělávání a v početnějších laických společenstvích musí být řádní zpovědníci, po projednání se společenstvím schválení místním ordinářem, při čemž není povinností u nich přijímat svátost smíření.

§ 4. Představení udílejí svátost smíření svým podřízeným jen tehdy, když o to sami dobrovolně požádají.

§ 5. Členové se s důvěrou obracejí na své představené; jim mohou svobodně a dobrovolně otevřít své nitro. Představeným se zakazuje, aby jakýmkoliv způsobem naváděli členy ke sdělování záležitostí svědomí.

Článek 2 * Kapituly

#Kán#. #631# § 1. Generální kapitula, která je podle stanov nejvyšším představeným v řeholní společnosti, má takové složení, aby představovala celou společnost a stala se opravdovým znamením její jednoty v lásce. Zvláště jí

přísluší: chránit duchovní dědictví společnosti, o němž se zmiňuje kán. 578, a provádět jemu odpovídající přiměřenou obnovu, volit nejvyššího představeného, projednávat závažné záležitosti a vydávat předpisy, kterými se musí všichni řídit.

§ 2. Složení a rozsah moci kapituly určují stanovy; vlastní právo podrobněji upraví jednací řád pro kapitolu, hlavně pro volby a způsob projednání věcí.

§ 3. Podle ustanovení vlastního práva mohou svá přání a návrhy pro generální kapitolu svobodně podávat nejen provincie a místní společenství, ale i kterýkoliv člen.

#Kán#. #632# Vlastní právo přesně stanoví, které věci přísluší jiným kapitulám společnosti a jiným podobným shromážděním, totiž jejich povahu, moc, složení, způsob jednání a dobu konání.

#Kán#. #633# § 1. Orgány spolurozhodující a poradní věrně plní sobě svěřený úkol podle norem obecného i vlastního práva, a vyjadřují tak svým způsobem starost a účast všech členů na prospěchu celé společnosti nebo komunity.

§ 2. Při zřizování těchto spolurozhodujících a poradních orgánů a při jejich užívání se zachová moudrá rozvaha; ať se způsob jejich jednání shoduje s povahou a cílem společnosti.

Článek 3 * Majetek a jeho správa

#Kán#. #634# § 1. Jakožto právnické osoby jsou společnosti, provincie a domy samým právem způsobilé nabývat, mít v držení, spravovat a převádět majetek, pokud stanovy nevyklučují nebo neomezují tuto způsobilost.

§ 2. Vyhýbají se však jakémukoliv druhu přepychu, neúměrnému zisku a hromadění majetku.

#Kán#. #635# § 1. Majetek řeholních společností, jako majetek církevní, se řídí ustanoveními knihy V. Církevní majetek, pokud není výslovně stanoveno jinak.

§ 2. Každá řeholní společnost stanoví vhodné normy o užívání a správě majetku, jimiž se podporuje, chrání a vyjadřuje pro ni vlastní chudoba.

#Kán#. #636# § 1. V každé společnosti a podobně v každé provincii řízené vyšším představeným je ekonom, kterým nesmí být vyšší představený; tento ekonom je ustanoven podle práva a spravuje majetek pod vedením příslušného představeného. Rovněž v místních společenstvích se podle možnosti ustanovuje ekonom, kterým nesmí být místní představený.

§ 2. Ekonom a ostatní správcové podávají v době a způsobem stanoveným vlastním právem příslušnému představenému vyúčtování vykonané správy.

#Kán#. #637# Právně samostatné kláštery, o nichž se zmiňuje kán. 615, jsou povinné podat jedenkrát za rok vyúčtování správy místnímu ordináři; místní ordinář má kromě toho právo znát ekonomické poměry řeholního domu společnosti diecézního práva.

#Kán#. #638# § 1. Vlastní právo v mezích obecného práva blíže určí jednání, které překračuje meze a způsob řádné správy, a stanoví, co je nutné k platnosti jednání v mimořádné správě.

§ 2. Výdaje a právní jednání v řádné správě konají jednak představení, jednak také v mezích svých úkolů úředníci, které k tomu určilo vlastní právo.

§ 3. K platnosti převodu a kteréhokoliv jednání, jímž může dojít ke zhoršení majetkové situace právnické osoby, se vyžaduje písemné dovolení příslušného představeného se souhlasem jeho rady. Kromě toho se vyžaduje ještě souhlas Apoštolského stolce, jestliže jde o jednání, kterým se překračuje peněžní hodnota stanovená Apoštolským stolicem pro každou krajinu nebo jehož předmětem jsou věci ze slibu darované církvi nebo věci umělecky nebo historicky cenné.

§ 4. U právně samostatných klášterů podle kán. 615 a u společností diecézního práva je ještě nad to nutný písemný souhlas místního ordináře.

#Kán#. #639# § 1. Jestliže se právnická osoba zadlužila nebo přijala závazky, i když s dovolením představených, je sama povinna za ně nést odpovědnost.

§ 2. Jestliže člen uzavřel se souhlasem představeného smlouvu o svém majetku, je povinen sám nést odpovědnost za plnění, jestliže však jednal z příkazu představeného jménem společnosti, je povinna nést odpovědnost společnost.

§ 3. Jestliže řeholník uzavřel smlouvu bez jakéhokoliv dovolení představených, je sám povinen nést odpovědnost, ne však právnícká osoba.

§ 4. Musí být zajištěno, aby bylo možno vždy podat žalobu proti tomu, kdo získal neoprávněnou výhodu z uzavřené smlouvy.

§ 5. Řeholní představení se varují toho, aby dovolili smluvní zadlužení, jestliže není jisté, že z obvyklých příjmů je možné platit úroky a během ne příliš dlouhé doby vyrovnat celý dluh zákonnými splátkami.

#Kán#. #640# Se zřetelem na poměry v jednotlivých místech usilují společnosti, aby vydávaly společné svědectví lásky a chudoby a podle svých možností něčím přispívaly z vlastního majetku na potřeby církve a na podporu chudých.

Hlava 3 * #Přijímání uchazečů a vzdělávání členů#.

Článek 1 * Přijetí do noviciátu

#Kán#. #641# Právo přijímat uchazeče do noviciátu přísluší vyšším představeným podle ustanovení vlastního práva.

#Kán#. #642# S pozornou pečlivostí přijmou představení pouze ty, kteří kromě požadovaného věku jsou zdraví, mají vhodnou povahu a vlastnosti svědčící o dostatečné vyzrálosti pro život vlastní tomuto společenství; zdraví, povaha a vyzrálost se prokazuje, jeli třeba i pomocí odborníků, při dodržení kán. 220.

Kán#. #643# § 1. Neplatně je přijat do noviciátu:

- 1) kdo ještě nedovršil sedmnáctý rok svého věku;
- 2) manželský partner, pokud manželství trvá;
- 3) kdo je vázán posvátným závazkem ke kterémukoliv způsobu zasvěceného života nebo je včleněn do některé společnosti apoštolského života, při dodržení kán. 684;
- 4) kdo vstupuje do společnosti pod vlivem násilí, vážného strachu nebo podvodu, anebo koho představený přijal pod vlivem stejných okolností;
- 5) kdo zatajil své včlenění do některé řeholní společnosti nebo společnosti apoštolského života.

§ 2. Vlastní právo může stanovit další překážky, a to i s následkem neplatnosti přijetí, anebo připojit podmínky.

#Kán#. #644# Světské duchovní mohou představení přijmout do noviciátu až po projednání s jejich vlastním ordinářem; nepřijmou však zadluženou osobu, která nemůže dluh vyrovnat.

#Kán#. #645# § 1. Před přijetím do noviciátu jsou uchazeči povinni předložit osvědčení o křtu a biřmování a o svobodném stavu.

§ 2. Jestliže se jedná o přijetí duchovních nebo osob, které byly přijaty do řeholní společnosti nebo do společnosti apoštolského života nebo do semináře, vyžaduje se ještě svědectví příslušného místního ordináře nebo vyššího představeného společnosti nebo rektora semináře.

§ 3. Vlastní právo může vyžadovat i jiná svědectví o požadované vhodnosti uchazeče a o tom, že přijetí nebrání překážka.

§ 4. Představení mohou žádat i jiné informace, i pod utajením, jestliže to považují za nutné.

Článek 2 * Noviciát a vzdělávání noviců

#Kán#. #646# Noviciát, kterým se začíná život ve společnosti, je zaměřen k tomu, aby novici hlouběji poznali Boží povolání, vlastní řeholní společnosti, zkusili způsob života společnosti, jejím duchem vzdělali mysl i srdce a také aby se prokázal jejich úmysl a vhodnost.

#Kán#. #647# § 1. Dům noviciátu zřizuje, překládá nebo ruší písemným rozhodnutím nejvyšší představený společnosti, se souhlasem své rady.

§ 2. Aby byl noviciát platný, musí být vykonán v domě řádně k tomu určeném. Ve zvláštních případech a výjimečně, s povolením od nejvyššího představeného a se souhlasem jeho rady, může uchazeč konat noviciát v jiném domě společnosti pod vedením některého osvědčeného řeholníka, který zastupuje novicmistra.

§ 3. Vyšší představený může dovolit, aby skupina noviců pobývala v určitých časových mezích v jiném domě společnosti, který určil.

#Kán#. #648# § 1. Aby byl noviciát platný, musí trvat dvanáct měsíců, strávených v noviciátním společenství, při zachování kán. 647, 3.

§ 2. K prohloubení vzdělávání noviců mohou stanovy kromě doby, o níž v § 1, stanovit ještě jedno nebo více období apoštolátní praktické činnosti, konané mimo noviciátní společenství.

§ 3. Noviciát netrvá déle než dva roky.

#Kán#. #649# § 1. Při zachování kán. 647, § 3 a 648, § 2, činí noviciát neplatným nepřítomnost v domě noviciátu trvajících déle než tři měsíce, ať bez přerušování nebo s přerušováním. Nepřítomnost v trvání nad patnáct dnů se musí nahradit.

§ 2. S dovolením příslušného vyššího představeného mohou být první sliby složeny dříve, nejvýše však o patnáct dní.

#Kán#. #650# § 1. Účel noviciátu vyžaduje, aby se novici vzdělávali pod vedením novicmistra podle řádu vzdělávání, stanoveného vlastním právem.

§ 2. Vedení noviců, pod řízením vyššími představenými, je vyhrazeno jednomu novicmistrovovi.

#Kán#. #651# § 1. Novicmistrem je člen společnosti, který složil doživotní sliby a byl zákonně ustanoven.

§ 2. Jeli třeba, mohou být novicmistrovovi ustanoveni spolupracovníci, kteří mu podléhají co do vedení noviciátu a řádu vzdělávání.

§ 3. Vzdělávání noviců provádějí členové důkladně připravení, kteří nejsou zatěžováni jinými povinnostmi, a tak mohou své úkoly plnit s užitkem a trvale.

#Kán#. #652# § 1. Novicmistr a jeho spolupracovníci mají rozpoznávat a potvrzovat povolání noviců a postupně je vzdělávat pro řádný život v dokonalosti, vlastní té společnosti.

§ 2. Novicové jsou přiváděni k pěstování lidských a křesťanských ctností; modlitbou a sebezáporem jsou uváděni na cestu plnější dokonalosti; jsou vzděláváni k rozjímání o tajemství spásy a k četbě a meditaci Písma svatého; připravují se k uctívání Boha posvátnou liturgií; jsou poučováni o způsobu života zasvěceného Bohu a lidem v Kristu skrze evangelijní rady; jsou poučováni o povaze a duchu, účelu a kázni, dějinách a životě společnosti a také vedení k lásce k církvi a jejím duchovním pastýřům.

§ 3. Novicové, vědomi si své vlastní odpovědnosti, tak spolupracují aktivně se svým novicmistrem, aby věrně odpovídali na milost božího povolání.

§ 4. Členové společnosti se snaží, aby svým podílem spolupracovali na vzdělávání noviců vzorným životem a modlitbou.

§ 5. Doby noviciátu, o níž v kán. 648, § 1, se využije výhradně pro vzdělávání, a proto se novicové nezabývají studiem a povinnostmi, které tomuto vzdělávání přímo neslouží.

#Kán#. #653# § 1. Novic může společnost svobodně opustit; příslušný představený společnosti ho může propustit.

§ 2. Po ukončení noviciátu je novic, jestliže je uznán za vhodného, připuštěn k dočasným slibům, jinak je propuštěn; jestliže zůstává pochybnost o jeho vhodnosti, může vyšší představený prodloužit zkušební dobu podle vlastního práva, ne však o více než šest měsíců.

Článek 3 * Řeholní sliby

#Kán#. #654# Řeholními sliby se členové veřejně zavazují, že budou zachovávat tři evangelijní rady, zasvěcují se Bohu skrze službu církve, a stávají se členy řeholní společnosti s právy a povinnostmi stanovenými právem.

#Kán#. #655# Dočasné sliby se skládají na dobu stanovenou vlastním právem; doba nesmí být kratší než tři roky a delší než šest roků.

#Kán#. #656# K platnosti dočasných slibů se vyžaduje:

- 1) aby ten, kdo je skládá, dovršil alespoň osmnáctý rok života;
- 2) aby platně vykonal noviciát;

3) aby ho ke slibům svobodně podle norem práva připustil příslušný představený po vyžádání stanoviska své rady;

4) aby sliby složil výslovně, bez násilí, vážného strachu nebo podvodu;

5) aby sliby přijal zákonný představený osobně nebo v zastoupení.

Kán#. #657# § 1. Po uplynutí doby, na niž byly sliby složeny, je řeholník, který sám od sebe žádá a je uznán za vhodného, připuštěn k obnově slibů nebo k doživotním slibům; jinak musí odejít.

§ 2. Jestliže se to zdá být vhodné, smí příslušný představený podle vlastního práva prodloužit dobu dočasných slibů, a to tak, aby celá doba, po kterou je člen vázán dočasnými sliby, nebyla delší než devět roků.

§ 3. Doživotní sliby mohou být ze spravedlivého důvodu složeny nejvýše o tři měsíce dříve, než skončí doba dočasných slibů.

#Kán#. #658# Kromě podmínek, o kterých se zmiňuje kán. 656, odst. 3, 4 a 5, a dalších, stanovených vlastním právem, se k platnosti doživotních slibů vyžaduje:

1) věk alespoň jednadvaceti dovršených roků;

2) předchozí dočasné sliby alespoň po dobu tří let, při zachování kán. 657, § 3.

Článek 4 * Vzdělávání řeholníků

#Kán#. #659# § 1. V každé řeholní společnosti se po prvních slibech vzdělávají všichni členové, aby vedli hlubší život, jak to vyžaduje cíl a povaha společnosti, a vhodněji plnili její poslání.

§ 2. Vlastní právo proto musí stanovit řád tohoto vzdělávání a dobu jeho trvání, se zřetelem na potřeby církve a podmínky lidí a doby, pokud to vyžaduje cíl a povaha řeholní společnosti.

§ 3. Vzdělávání členů, kteří se připravují na přijetí svátosti svěcení, se řídí obecným právem a vlastním studijním řádem společnosti.

#Kán#. #660# § 1. Vzdělávání je soustavné, přizpůsobené chápavosti členů, duchovní a apoštolátní, teoretické a zároveň praktické, podle potřeby včetně dosažení církevních i světských titulů.

§ 2. Po dobu tohoto vzdělávání se členům nesvěřují úřady a úkoly, které by jim bránily ve vzdělávání.

#Kán#. #661# Řeholníci řádně pokračují po celý život ve svém duchovním, teoretickém i praktickém vzdělávání; představení jim k tomu zajistí pomůcky a čas.

Hlava 4 * #Povinnosti a práva řeholních společností a jejich členů

#

#Kán#. #662# § 1. Následování Krista, podané v evangeliu a vyjádřené ve stanovách vlastního institutu považují řeholníci za nejvyšší životní pravidlo.

#Kán#. #663# § 1. První a hlavní povinností všech řeholníků je rozjímání o božských věcech a vytrvalé sjednocení s Bohem modlitbou.

§ 2. Členové se pokud možno denně účastní mešní oběti, přijímají nejsvětější tělo Páně a adorují Pána přítomného ve Svátosti.

§ 3. Konají četbu Písma svatého, vnitřní modlitbu a podle ustanovení vlastního práva řádně konají Denní modlitbu církve, při dodržení povinnosti pro duchovní podle kán. 276, § 2, odst. 3, a také konají jiné úkony zbožnosti.

§ 4. Panenskou Bohorodičku, vzor a ochránkyni veškerého zasvěceného života, oslavují zvláštní úctou včetně mariánského růžence.

§ 5. Každoročně svědomitě konají duchovní cvičení.

#Kán#. #664# Řeholníci se horlivě snaží o obrácení duše k Bohu, denně zpytují své svědomí a často přijímají svátost smíření.

#Kán#. #665# § 1. Řeholníci bydlí ve vlastním řeholním domě a zachovávají společný život, který neopouštějí bez dovolení představeného. Jestliže se jedná o dlouhou nepřítomnost v domě, smí vyšší představený dovolit ze spravedlivého důvodu a se souhlasem své rady svému členu, aby pobýval mimo dům společnosti nejvýše po dobu jednoho roku, pokud není důvodem léčení nemoci, studium nebo výkon apoštolátu jménem řehole.

§ 2. Člena, který je nezákonně nepřítomný v řeholním domě s úmyslem vymanit se z moci představených, představení starostlivě vyhledají a pomohou mu, aby se vrátil a vytrval ve svém povolání.

#Kán#. #666# Při využívání hromadných sdělovacích prostředků se zachová nutné moudré uvážení a nepoužije se toho, co je škodlivé vlastnímu povolání a nebezpečné pro čistotu zasvěcené osoby.

#Kán#. #667# § 1. Ve všech domech se zachovává klauzura, přizpůsobená povaze a poslání společnosti, podle ustanovení vlastního práva, při čemž se vždy vyhradí určitá část řeholního domu pouze pro členy.

§ 2. Kláštery určené pro kontemplativní život mají přísnější kázeň co do klauzury.

§ 3. Kláštery řeholnic-mnišek, které jsou plně určeny pro kontemplativní život, jsou povinné zachovávat papežskou klauzuru podle předpisů Apoštolského stolce. Ostatní kláštery řeholnic zachovávají klauzuru přizpůsobenou vlastní povaze, jak ji určují stanovy.

§ 4. Diecézní biskup je oprávněn vstoupit ze spravedlivého důvodu do klauzury klášterů řeholnic na území své diecéze a také může z vážného důvodu a se souhlasem představené dovolit, aby jiní mohli vstoupit do klauzury a aby řeholnice na opravdu jen nutnou dobu opustily klauzuru.

#Kán#. #668# § 1. Před prvními sliby převedou členové správu svého majetku na libovolnou osobu, a pokud stanovy neurčují jinak, svobodně rozhodnou o jeho užívání a užití výnosů. Nejpozději do doživotních slibů vyhotoví poslední vůli, platnou i podle občanského práva.

§ 2. Chtějí-li ze spravedlivého důvodu změnit tato opatření nebo jakkoliv jednat ve věci majetku, potřebují souhlas příslušného představeného podle ustanovení vlastního práva.

§ 3. Ve prospěch společnosti nabývá řeholník vše, co získal vlastní činností nebo ve vztahu ke společnosti. Co získal jakkoliv z důvodu důchodu, podpory nebo pojištění, získal pro společnost, pokud vlastní právo nestanoví jinak.

§ 4. Kdo podle povahy společnosti je povinen se úplně zříci svého majetku, vykoná toto zřeknutí se, pokud možno, způsobem platným i podle občanského zákona ještě před složením doživotních slibů s účinností ode dne složení těchto slibů. Totéž učiní i řeholník s doživotními sliby, který se podle vlastního práva zcela nebo částečně chce s dovolením nejvyššího představeného zříci svého majetku.

§ 5. Řeholník po slibech, který se podle povahy společnosti zcela zřekl svého majetku, ztratil způsobilost k nabývání a držení majetku, a proto je neplatné jeho jednání, odporující slibu chudoby. Majetek, který mu připadne po zřeknutí se, připadá společnosti podle norem vlastního práva.

#

Kán#. #669# § 1. Na znamení zasvěcení a na svědectví o chudobě nosí řeholníci řeholní oděv, zhotovený podle norem vlastního práva.

§ 2. Duchovní z řeholní společnosti, která nemá vlastní oděv, nosí oděv duchovních podle ustanovení kán. 284.

#Kán#. #670# Společnost je povinna poskytovat členům vše, co je podle stanov nutné k dosahování cíle jejich povolání.

Kán#. #671# Pouze s dovolením zákonného představeného může řeholník přijmout úkoly a úřady mimo vlastní společnost.

#Kán#. #672# Řeholníci jsou vázání ustanoveními kán. 277, 285, 286, 287 a 289, řeholní duchovní kromě toho ustanoveními kán. 279, 2; v laických společnostech papežského práva smí dovolení podle kán. 285, § 4 udělit vlastní vyšší představený.

Hlava 5 * #Apoštolát řeholních společností

#

#Kán#. #673# Apoštolát všech řeholníků spočívá prvotně ve svědectví jejich zasvěceného života, které jsou povinni podporovat modlitbou a pokáním.

#Kán#. #674# Společnosti, které jsou zcela zaměřeny na kontemplaci, mají vždy význačné postavení v církvi-tajném těle Kristově: přinášejí totiž Bohu zvláštní oběť chvály, osvěcují boží lid hojnými plody svatosti a podněcují ho příkladem a rozšiřují ho tajemnou apoštolskou plodností. Z tohoto důvodu nesmějí být členové těchto společností, i když to velmi vyžaduje potřeba účinnějšího apoštolátu, povolávání k výpomoci při různých pastoračních službách.

#Kán#. #675# § 1. U společností věnujících se apoštolátu patří apoštolátní činnost k samé jejich povaze. Proto je celý život členů proniknut apoštolským duchem a veškerá apoštolátní činnost utvářena řeholním duchem.

§ 2. Apoštolátní činnost vždy vychází z důvěrného spojení s Bohem, který ji posiluje a podporuje.

§ 3. Apoštolátní činnost, konaná jménem a z pověření církve, se provádí v jejím společenství.

#Kán#. #676# Laické společnosti, jak mužské tak ženské, se účastní pastorační služby církve skrze skutky duchovního i tělesného milosrdenství a poskytují lidem různé služby; proto věrně vytrvají v milosti svého povolání.

#Kán#. #677# § 1. Představení i členové věrně vykonávají poslání a činnost, které jsou vlastní společnosti; tyto moudře přizpůsobují se zřetelem na potřeby místa a doby a používají nových a vhodných prostředků.

§ 2. Jestliže společnosti mají k nim připojená sdružení věřících, pomáhají jim zvláštní péčí, aby byla proniknuta opravdovým duchem jejich rodiny.

#Kán#. #678# § 1. Ve věcech, které se týkají péče o duše, veřejných bohoslužeb a jiné apoštolátní činnosti, podléhají řeholníci moci biskupů a jsou povinni prokazovat jim oddanou poslušnost a úctu.

§ 2. Při vykonávání vnějšího apoštolátu podléhají řeholníci také vlastním představeným a jsou povinni věrně dodržovat kázeň společnosti; tuto povinnost neopomenou biskupové příležitostně důrazně vyžadovat.

§ 3. Při řízení apoštolátní činnosti řeholníků postupují diecézní biskupové a řeholní představení po společném projednání.

#Kán#. #679# Z naléhavého a velmi závažného důvodu může diecézní biskup zakázat členu řeholní společnosti pobyt v diecézi; jestliže jeho vyšší představený nedbal vyrozumění o tom, věc se ihned předloží Apoštolskému stolci.

#Kán#. #680# Mezi různými společnostmi a také mezi nimi a světskými duchovními se podporuje spořádaná spolupráce a pod vedením diecézního biskupa se veškerá apoštolátní činnost koordinuje při zachování povahy a cíle jednotlivých společností a ustanovení zakladatelů.

#Kán#. #681# § 1. Činnost, kterou diecézní biskup svěřil řeholníkům, podléhá řízení a vedení téhož biskupa, při zachování práva řeholních představených podle kán. 678, § 2 a 3.

§ 2. V těchto případech se uzavře písemná dohoda mezi diecézním biskupem a příslušným představeným společnosti, v níž se mimo jiné výslovně a přesně určí věci týkající se výkonu činnosti, členů pro ni určených a hospodářských záležitostí.

#Kán#. #682# § 1. Jedná-li se o udělení církevního úřadu v diecézi některému řeholníkovi, uděluje ho řeholníkovi diecézní biskup po závazném návrhu nebo alespoň souhlasu příslušného představeného.

§ 2. Řeholník může být zbaven svěřeného úřadu jednak z rozhodnutí představeného, který mu úřad udělil, po vyrozumění řeholního představeného, jednak z rozhodnutí řeholního představeného, které nevyžaduje souhlas od jiného, ale jen vyrozumění toho, kdo úřad udělil.

#Kán#. #683# § 1. Diecézní biskup smí osobně nebo prostřednictvím jiné osoby v době pastorační vizitace nebo i v případě nutnosti vizitovat kostely a kaple řeholníků, do kterých mají křesťané trvale přístup, školy a jiná díla náboženská nebo charitativní, ať duchovní nebo majetková; ne však školy, které jsou výlučně určeny vlastním členům společnosti.

§ 2. Jestliže snad shledá nepořádky, vyrozumí představeného. Nezakročí-li, smí biskup sám vlastním právem zjednat nápravu.

Hlava 6 * #Změna členství v řeholní společnosti

#

Článek 1 * Přestoupení do jiné řeholní společnosti

#Kán#. #684# § 1. Člen s doživotními sliby může přestoupit z vlastní do jiné řeholní společnosti pouze na základě povolení nejvyšších představených obou řeholních společností a se souhlasem jejich rad.

§ 2. K doživotním slibům v nové společnosti může být člen připuštěn až po skončení zkušební doby, která nesmí být kratší než tři roky. Jestliže však člen odmítne složit tyto sliby nebo ho k jejich složení příslušní představení nepřipustí, vrátí se do předchozí společnosti, pokud neobdržel povolení k trvalému odchodu z řeholní společnosti.

§ 3. Aby mohl řeholník přestoupit z právně samostatného kláštera do jiného téže společnosti nebo téže federace nebo konfederace, vyžaduje se a postačí souhlas vyššího představeného obou klášterů a kapituly přijímajícího kláštera, při zachování dalších požadavků stanovených vlastním právem; nevyžaduje se nové složení slibů.

§ 4. Vlastní právo stanoví trvání a náplň zkušební doby, která musí předcházet před tím, než člen složí sliby v nové společnosti.

§ 5. K přestoupení do sekulární společnosti nebo do společnosti apoštolského života nebo z těchto do řeholní společnosti se vyžaduje dovolení Apoštolského stolce, jehož nařízením je nutno se řídit.

#Kán#. #685# § 1. Až do složení slibů v nové společnosti platí dříve složené sliby, avšak pozastavují se práva a povinnosti, které má člen v dřívější společnosti; od začátku zkušební doby je však povinen zachovávat ustanovení vlastního práva nové společnosti.

§ 2. Složením slibů v nové společnosti je člen do ní včleněn a zanikají předchozí sliby, práva a povinnosti.

Článek 2 * Vystoupení z řeholní společnosti

#Kán#. #686# 1. Nejvyšší představený může ze závažného důvodu se souhlasem své rady dát členu s doživotními sliby povolení, aby mohl dočasně, nejdéle tři roky, žít mimo řeholní společenství; jde-li o duchovního, musí předcházet souhlas ordináře místa, na němž má pobývat. Prodloužení povolení nebo povolení na dobu delší než tři roky je vyhrazeno Apoštolskému stolci nebo u společností diecézního práva diecéznímu biskupovi.

§ 2. Řeholnicím-mniškám může toto povolení dát pouze Apoštolský stolec.

§ 3. Na žádost nejvyššího představeného a se souhlasem jeho rady může ze závažných důvodů při zachování umírněnosti a lásky Apoštolský stolec členu společnosti papežského práva nebo diecézní biskup členu společnosti diecézního práva nařídit, aby žil mimo řeholní společenství.

#Kán#. #687# Člen, který takto může žít mimo společenství, je zbaven povinností, které nejsou slučitelné s jeho novými životními podmínkami, ale je v závislosti a péči svých představených a také místního ordináře, hlavně jde-li o duchovního. Může nosit oděv společnosti, pokud povolení nestanoví jinak. Nemá však právo volit ani být zvolen v řeholní společnosti.

#Kán#. #688# § 1. Kdo chce vystoupit ze společnosti po uplynutí doby, na kterou platí jeho sliby, může z ní odejít.

§ 2. Kdo za trvání dočasných slibů ze závažných důvodů žádá, aby směl opustit společnost, může získat povolení k vystoupení ze společnosti, a to u společností papežského práva od nejvyššího představeného se souhlasem jeho rady; u společností diecézního práva a u klášterů, o nichž se zmiňuje kán. 615, se k platnosti povolení vyžaduje potvrzení biskupem domu, do něhož řeholník patří.

#Kán#. #689# § 1. Po uplynutí doby dočasných slibů může příslušný vyšší představený ze spravedlivých důvodů a po projednání se svou radou nepřipustit člena ke složení dalších slibů.

§ 2. Tělesná nebo duševní nemoc, i získaná po slibech, která podle posudku znalců činí člena, o němž v § 1, neschopným pro život ve společnosti, zakládá důvod k tomu, aby nebyl připuštěn k obnovení slibů nebo ke složení doživotních slibů, pokud nemoc nevznikla následkem nedbalosti společnosti nebo práce v ní konané.

§ 3. Jestliže však řeholník za trvání dočasných slibů onemocněl těžkou duševní chorobou, nesmí být propuštěn ze společnosti, ačkoliv nemůže složit další sliby.

Kán#. #690# § 1. Kdo po noviciátě nebo po slibech zákonně vystoupil ze společnosti, může být znovu přijat nejvyšším představeným se souhlasem jeho rady

bez povinnosti opakovat noviciát; témuž představenému přísluší stanovit vhodnou zkušební dobu před skládáním dočasných slibů a dobu trvání slibů před doživotními sliby podle ustanovení kán. 655 a 657.

§ 2. Stejně zmocnění má představený právně samostatného kláštera se souhlasem své rady.

#Kán#. #691# § 1. Řeholník s doživotními sliby žádá o dovolení k vystoupení ze společnosti jen z velmi závažných důvodů, uvážených před Pánem; svou žádost předloží nejvyššímu představenému společnosti, který ji spolu s vyjádřením svým a své rady zašle příslušnému představenému.

§ 2. Toto dovolení je u společností papežského práva vyhrazeno Apoštolskému stolci; u společností diecézního práva je také může poskytnout biskup diecéze, v níž je dům, do něhož člen patří.

#Kán#. #692# Dovolení k vystoupení, zákonně udělené a členu oznámené, pokud je při oznámení člen sám neodmítl, zahrnuje ze samého práva dispenz od slibů a ode všech povinností vzniklých ze slibů.

#Kán#. #693# Jestliže člen je duchovním, neudělí se dovolení dříve, než nalezne biskupa, který ho včlení do diecéze nebo alespoň přijme na zkoušku. Jestliže je přijat na zkoušku, je po pěti letech samým právem včleněn do diecéze, pokud ho biskup neodmítl.

Článek 3 * Propuštění členů

#Kán#. #694# § 1. Samým činem je nutno považovat za propuštěného z řeholní společnosti člena, který:

- 1) notoricky odpadl od katolické víry;
- 2) uzavřel manželství ať platné nebo neplatné, i pouze formou civilního sňatku.

§ 2. V těchto případech vyšší představený se svou radou bez průtahu shromáždí důkazy a provede prohlášení skutku, aby právní cestou bylo zjištěno, že je propuštěn.

#Kán#. #695# § 1. Člen musí být propuštěn z důvodu trestných činů podle kán. 1397, 1398 a 1395, pokud u trestných činů podle kán. 1395, § 2 představený neusoudil, že propuštění není zcela nutné a že nápravu člena, obnovení spravedlnosti a odstranění pohoršení je možno dostatečně zajistit jiným způsobem.

§ 2. V těchto případech shromáždí vyšší představený důkazy o skutku a přičetnosti, sdělí propouštěnému členu žalobu s důkazy a poskytne mu možnost k obhajobě. Všechny listiny podepíše vyšší představený a notář a zašlou se nejvyššímu představenému spolu s písemným vyjádřením člena, které sám člen podepsal.

#Kán#. #696# § 1. Člen může být propuštěn také z jiných důvodů, pokud jsou závažné, vnější, přičítatelné a právně dokázané, jako například: trvalé zanedbávání povinností zasvěceného života; opakovaná porušení posvátných závazků; tvrdošíjná neposlušnost vůči zákonným příkazům představených v závažné věci; velké pohoršení vzniklé ze zaviněného jednání člena; tvrdošíjná podporování nebo rozšiřování učení odmítnutého učitelským úřadem církve; veřejné přidržování se ideologií nakažených materialismem nebo ateismem; nezákonná nepřítomnost, o níž se zmiňuje kán. 665, § 2, trvající déle než půl roku; jiné důvody podobné závažnosti, stanovené případně vlastním právem společnosti.

§ 2. K propuštění člena s dočasnými sliby postačí i důvody menší závažnosti, stanovené vlastním právem.

#Kán#. #697# Jestliže v případech podle kán. 696 uzná vyšší představený po projednání se svou radou za nutné zahájit řízení za účelem propuštění:

- 1) shromáždí nebo doplní důkazy;
- 2) napomene člena písemně nebo před dvěma svědky s výslovnou pohrůzkou propuštění v případě, že se nenapraví, zřetelně mu sdělí důvod propuštění a poskytne členu úplnou možnost hájit se; jestliže bylo napomenutí marné, po uplynutí alespoň patnácti dní napomene člena podruhé;
- 3) jestliže i toto napomenutí bylo marné a vyšší představený i jeho rada mají za to, že je dostatečně prokázána nenapravitelnost člena a že jeho obhajoba je nedostatečná, pak po marném uplynutí patnácti dnů od posledního napomenutí zašle

nejvyššímu představenému všechna akta podepsaná vyšším představeným a notářem spolu s vyjádřením člena, podepsaným od samého člena.

#Kán#. #698# Ve všech případech podle kán. 695 a 696 má člen zajištěno právo obracet se na nejvyššího představeného a přímo jemu podat svou obhajobu.

#Kán#. #699# § 1. Nejvyšší představený se svou radou, která k platnosti jednání musí sestávat nejméně ze čtyř členů, sborově přistoupí k důkladnému projednání důkazů, tvrzení a obhajoby, a rozhodlo-li se tak tajným hlasováním, vydá rozhodnutí o propuštění s alespoň souhrnným, k platnosti nutným, uvedením důvodů po stránce právní i skutkové.

§ 2. U právně samostatných klášterů podle kán. 615 přísluší rozhodnutí o propuštění diecéznímu biskupovi, jemuž představený zašle akta přezkoumaná radou představeného.

#Kán#. #700# Rozhodnutí o propuštění je účinné až po potvrzení Apoštolským stolcem, jemuž je nutno zaslat rozhodnutí a všechna akta; jde-li o společnost diecézního práva, přísluší potvrzení biskupovi diecéze, v níž je dům, do něhož řeholník patří. K platnosti rozhodnutí se vyžaduje, aby obsahovalo poučení, že propouštěný má právo na správní odvolání k příslušnému představenému ve lhůtě deseti dnů od přijetí rozhodnutí. Správní odvolání má odkladné účinky.

#Kán#. #701# Zákonným propuštěním zanikají bez dalšího sliby i práva a povinnosti vzniklé ze slibů. Jestliže je člen duchovním, nesmí konat úkony ze svátosti svěcení, dokud nenajde biskupa, který ho po náležité zkušební době podle kán. 693 přijme do diecéze nebo mu alespoň povolí úkony ze svátosti svěcení.

#Kán#. #702# § 1. Kdo z řeholní společnosti zákonně vystupují nebo z ní byli zákonně propuštěni, nemohou od ní nic vyžadovat za jakoukoliv činnost v ní vykonanou.

§ 2. Společnost však zachová umírněnost a evangelijní lásku vůči členu, který z ní odchází.

#Kán#. #703# V případě velkého vnějšího pohoršení nebo velmi velké škody hrozící společnosti může vyšší představený nebo, hrozí-li nebezpečí z prodlení, místní představený se souhlasem své rady ihned vyloučit člena z řeholního domu. Je-li třeba, postará se vyšší představený o to, aby bylo podle práva zahájeno řízení o propuštění, nebo předloží záležitost Apoštolskému stolci.

#Kán#. #704# O členech, kteří jakkoliv opustili společnost, se činí zmínka ve zprávě zasílané Apoštolskému stolci podle kán. 592,1.

Hlava 7 * #Řeholníci, kteří se stali biskupy

#

#Kán#. #705# Řeholník, který se stal biskupem, zůstává členem své společnosti, avšak ze slibu poslušnosti je podřízen pouze papeži, a není vázán povinnostmi, které moudře považuje za neslučitelné se svým postavením.

#Kán#. #706# Pro výše zmíněného řeholníka platí:

1) jestliže řeholními sliby pozbyl vlastnictví majetku, má právo užívat majetek, který mu připadá, pobírat z něj výnosy a jej spravovat; do vlastnictví místní církve však připadá majetek, který získal diecézní biskup a jiní podle kán. 381, § 2; ostatní nabývají majetek ve prospěch společnosti nebo Apoštolského stolce podle toho, zda je nebo není společnost způsobilá vlastnit majetek.

2) jestliže řeholními sliby neztratil vlastnictví majetku, znovu nabývá právo užívat, pobírat výnosy a spravovat majetek, který měl; majetek, který nabývá, nabývá zcela pro sebe;

3) v obou případech musí s majetkem, který mu nepřipadl vzhledem k jeho osobě, naložit podle vůle dárců.

#Kán#. #707# § 1. Emeritní řeholník biskup si může zvolit bydliště i mimo dům své společnosti, pokud Apoštolský stolec nerozhodl jinak.

§ 2. Ve věci jeho náležitého a přiměřeného udržování se zachová kán. 402, § 2, jestliže sloužil některé diecézi, pokud se jeho vlastní společnost nechce o toto udržování postarat; jinak se postará Apoštolský stolec jiným způsobem.

Hlava 8 * #Konference vyšších představených

#

#Kán#. #708# Vyšší představení se mohou s užitkem sdružovat v konference nebo rady, aby spojenými silami spolupracovali jednak k plnějšmu dosažení cíle jednotlivých společností, vždy při zachování jejich samostatnosti, vlastního charakteru a ducha, jednak aby projednali společné záležitosti anebo aby navodili náležitou koordinaci a spolupráci s biskupskými konferencemi a také s jednotlivými biskupy.

#

Kán#. #709# Konference vyšších představených mají své stanovy, schválené Apoštolským stolcem, který je jako jediný může zříditi jako právnickou osobu, a pod jehož nejvyšším řízením zůstávají.

STAŤ III * #SEKULÁRNÍ SPOLEČNOSTI

#

#Kán#. #710# Sekulární společnost je společnost zasvěceného života, v níž křesťané, žijící ve světě, usilují o dokonalou lásku a především zevnitř se snaží přispívat k posvěcování světa.

#Kán#. #711# Člen sekulární společnosti svým vlastním zasvěcením nemění svůj kanonický osobní stav v Božím lidu, ať je duchovním nebo laikem, při zachování právních předpisů, které se týkají společností zasvěceného života.

#Kán#. #712# Při zachování ustanovení kán. 598, 601 určují stanovy posvátné závazky, kterými se ve společnosti přijímají evangelijní rady a stanovují povinnosti, které tyto závazky navozují, vždy však s dodržením vlastního sekulárního charakteru společnosti ve způsobu života.

#Kán#. #713# § 1. Členové těchto společností vyjadřují a uskutečňují v apoštolátní činnosti své vlastní zasvěcení a na způsob kvasu se snaží vše ovlivňovat duchem evangelia k posile a růstu církve jako těla Kristova.
§ 2. Členové laici se ve světě a ze světa účastní evangelizační služby církve svědectvím křesťanského života a věrností svému zasvěcení nebo pomocí k uspořádání světských věcí podle Boha nebo k ožívování světa silou evangelia. Svou spolupráci podle vlastního způsobu světského života nabízejí také službě církevnímu společenství.
§ 3. Členové duchovní pomáhají svědectvím zasvěceného života zvláštní apoštolskou láskou hlavně kněžím, a svou posvátnou službou v Božím lidu přispívají k posvěcování světa.

#Kán#. #714# Členové žijí v běžných světských podmínkách buď sami, nebo každý ve své rodině nebo ve společenství bratrského nebo sesterského života podle stanov.

#Kán#. #715# § 1. Členové duchovní, včlenění do diecéze, podléhají diecéznímu biskupovi, ne však ve věcech, které se týkají zasvěceného života ve vlastní společnosti.
§ 2. Kdo však je podle kán. 266, § 3 včleněn do společnosti a je určen k vlastní činnosti společnosti nebo k jejímu řízení, podléhá biskupovi stejným způsobem jako řeholník.

#Kán#. #716# § 1. Všichni členové se podle vlastního práva činně podílejí na životě společnosti.
§ 2. Členové téže společnosti zachovávají vzájemné společenství a bedlivě dbají o ducha jednoty a o opravdové bratrství.

#Kán#. #717# § 1. Stanovy určí vlastní způsob vedení společnosti, funkční období představených a způsob jejich ustanovování.
§ 2. Nejvyšším představeným může být jen ten, kdo je natrvalo včleněn.
§ 3. Kdo jsou v čele vedení společnosti, dbají o zachování jednotného ducha společnosti a o prohlubování činné účasti členů.

#Kán#. #718# Správa majetku společnosti, která je povinna vyjadřovat a podporovat evangelijní chudobu, se řídí ustanoveními knihy V. Majetek církve a také vlastním právem společnosti. Vlastní právo rovněž stanoví povinnosti, hlavně ekonomické, které má společnost vůči členům, kteří pro ni pracují.

#Kán#. #719# § 1. Aby život členů věrně odpovídal jejich povolání a aby jejich činnost vycházela ze samotného spojení s Kristem, věnují se vytrvale modlitbě, vhodným způsobem četbě Písma svatého, každoročně se účastní duchovních cvičení a konají další úkony duchovního života podle vlastního práva.

§ 2. Slavení mše, pokud možno denní, je zdrojem a silou jejich zasvěceného života.

§ 3. Dobrovolně a často přijímají svátost smíření.

§ 4. Dobrovolně si mohou vybrat potřebné duchovní vedení, a jestliže chtějí, mohou rady tohoto druhu hledat i u svých představených.

#Kán#. #720# Vyšší představení se svou radou mají podle stanov právo přijímat do společnosti, ať na zkušební dobu nebo k dočasnému nebo doživotnímu či konečnému přijetí posvátných závazků.

#Kán#. #721# § 1. Neplatně je přijat na první zkušební dobu:

1) kdo ještě není plnoletý;

2) kdo je vázán posvátnými závazky v některé společnosti zasvěceného života nebo včleněn do společnosti apoštolského života;

3) manžel nebo manželka po dobu trvání manželství.

§ 2. Stanovy mohou určit i jiné překážky k přijetí, rovněž i k jeho platnosti, nebo mohou připojit podmínky.

§ 3. Kromě toho je nutné, aby ten, kdo je přijímán, byl natolik vyzrálý, aby mohl řádně vést život té společnosti vlastní.

#Kán#. #722# § 1. První zkušební doba se uspořádá tak, aby uchazeči hlouběji poznali své božské povolání, vlastní společnosti, a vycvičili se v duchu společnosti a v jejím způsobu života.

§ 2. Uchazeči se řádně vzdělávají, aby mohli vést život podle evangelijních rad, a poučí se o plném zaměření života na apoštolát za použití těch forem hlásání evangelia, které lépe odpovídají cíli, duchu a charakteru společnosti.

§ 3. Způsob a délku zkušební doby, ne však kratší než dva roky před prvním přijetím posvátných závazků ve společnosti, určí stanovy.

#Kán#. #723# § 1. Jestliže byl uchazeč po uplynutí první zkušební doby uznán za vhodného, přijme tři evangelijní rady prostřednictvím posvátných závazků, nebo ze společnosti odejde.

§ 2. Toto první včlenění je podle stanov dočasné a trvá nejméně pět let.

§ 3. Po uplynutí doby tohoto prvního včlenění je člen, který byl uznán za vhodného, připuštěn k doživotnímu nebo konečnému včlenění, a to tak, že stále obnovuje dočasné závazky.

§ 4. Konečné včlenění se co do určitých, ve stanovách určených, právních účinků klade na roveň doživotnímu včlenění.

#Kán#. #724# § 1. Po prvním přijetí závazků je nutno stále pokračovat ve vzdělávání podle stanov.

§ 2. Členové se vzdělávají stejně jak ve věcech posvátných, tak ve věcech světských; představení společnosti svědomitě pečují o soustavné duchovní vzdělávání členů.

#Kán#. #725# Společnost si může přidružit na základě nějakého závazku, ve stanovách určeného, i jiné křesťany, kteří usilují o evangelijní dokonalost podle ducha společnosti a podílejí se na poslání společnosti.

#Kán#. #726# § 1. Po uplynutí doby dočasného včlenění může člen svobodně opustit společnost, nebo mu může vyšší představený ze spravedlivého důvodu po projednání se svou radou zakázat obnovení posvátných závazků.

§ 2. Člen dočasně včleněný, který dobrovolně žádá o dovolení opustit společnost, může ze závažného důvodu obdržet toto dovolení od nejvyššího představeného se souhlasem jeho rady.

#Kán#. #727# § 1. Člen trvale včleněný, který hodlá opustit společnost, žádá o dovolení opustit společnost po řádném uvážení věci před Pánem Apoštolský stolec prostřednictvím nejvyššího představeného, jde-li o společnost papežského práva; jinak také může žádat diecézního biskupa, jak určují stanovy.

§ 2. Jedná-li se o duchovního, který byl včleněn do společnosti, dodrží se ustanovení kán. 693.

#Kán#. #728# Zákonně uděleným povolením opustit společnost zanikají všechny závazky, práva a povinnosti vzniklé na základě včlenění.

#Kán#. #729# Při propouštění člena ze společnosti se zachová postup podle kán. 694 a 695; mimoto určí stanovy další důvody k propuštění, úměrně závažné, vnější, přičitatelné a právnicky prokázané, a dodrží se způsob řízení podle kán. 697, 700.

O propuštěném platí ustanovení kán. 701.

#Kán#. #730# Pro přestoupení člena z jedné sekulární společnosti do jiné sekulární společnosti se použije ustanovení kán. 684, § 1, 2, 4 a kán. 685; pro přestoupení do řeholní společnosti nebo do společnosti apoštolského života, anebo z nich do světské společnosti se vyžaduje dovolení Apoštolského stolce, jehož nařízení nutno dodržet.

Oddíl 2 * SPOLEČNOSTI APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA

#Kán#. #731# § 1. Kromě společností zasvěceného života jsou společnosti apoštolského života, jejichž členové neskládají řeholní sliby a usilují o dosažení apoštolského cíle vlastního společnosti, vedou bratrský nebo sesterský společný život podle vlastního způsobu života a zachováváním stanov směřují k dokonalosti lásky.

§ 2. V některých z těchto společností přijímají členové evangelijní rady prostřednictvím nějakých stanovami určených závazků.

#Kán#. #732# Ustanovení kán. 578. 597 a kán. 606 se použije u společností apoštolského života při zachování charakteru každé této společnosti; u společností podle kán. 731, § 2 se ještě použije kán. 598, 602.

#Kán#. #733# § 1. Dům zřizuje a místní společenství zakládá příslušný představený společnosti po předchozím písemném souhlasu diecézního biskupa, s nímž je nutno také jednat, když jde o zrušení domu.

§ 2. Souhlas ke zřízení domu zahrnuje právo mít alespoň kapli, v níž se slouží mše a uchovává Nejsvětější svátost.

#Kán#. #734# Vedení společnosti je určeno stanovami při dodržení kán. 617, 633 a při zachování charakteru každé společnosti.

#Kán#. #735# § 1. Přijetí, zkušební doba, včlenění a vzdělávání členů stanoví vlastní právo každé společnosti.

§ 2. Při přijímání do společnosti se dodrží podmínky stanovené v kán. 642, 645.

§ 3. Vlastní právo musí stanovit charakteru společnosti přizpůsobený řád zkušební doby a vzdělávání, hlavně naukový, duchovní a apoštolský tak, aby členové poznali své božské povolání a řádně se připravili na poslání a život společnosti.

#Kán#. #736# § 1. Do duchovenských společností jsou duchovní včleňováni, pokud stanovy nestanoví jinak.

§ 2. Ve věcech týkajících se studijního řádu a přijetí svátosti svěcení se zachovají předpisy pro světské duchovní, při dodržení § 1.

#Kán#. #737# Včlenění zahrnuje na straně člena povinnosti a práva, určená stanovami, na straně společnosti péči o vedení členů k cíli vlastního povolání podle stanov.

#Kán#. #738# § 1. Všichni členové jsou podřízeni vlastním představeným podle stanov ve věcech, které se týkají vnitřního života a kázně společnosti.

§ 2. Také jsou podřízeni diecéznímu biskupovi ve věcech týkajících se bohoslužeb, péče o duše a jiné apoštolské činnosti, při dodržení kán. 679, 683.

§ 3. Vztahy mezi členem včleněným do diecéze a vlastním biskupem upravují stanovy nebo zvláštní smlouvy.

#Kán#. #739# Členové jsou kromě členských povinností podle stanov vázáni obecnými povinnostmi duchovních, pokud z povahy věci nebo souvisícího textu neplyne něco jiného.

#Kán#. #740# Členové jsou povinni bydlet v domě nebo společenství, zákonně zřízeném, a zachovávat společný život podle ustanovení vlastního práva, jímž se řídí i v době, kdy se nezdržují v domě nebo společenství.

Kán#. #741# § 1. Společnosti a, pokud stanovy neurčují jinak, i jejich části a domy jsou právníckými osobami a jsou jako takové způsobilé nabývat, mít v držení, spravovat a převádět majetek podle ustanovení knihy V. Majetek církve, kánonů 636, 638 a 639 a také podle vlastního práva.

§ 2. Podle ustanovení vlastního práva jsou i členové způsobilí majetek získávat, mít v držení, spravovat a nakládat s ním, avšak cokoliv jim připadne z důvodu společnosti, získává společnost.

#Kán#. #742# Vystoupení a propuštění dosud konečně nevčleněného člena se řídí stanovami každé společnosti.

#Kán#. #743# Dovolení vystoupit ze společnosti se zánikem práv a povinností vzniklých ze včlenění může při dodržení kán. 693 obdržet člen konečně včleněný od nejvyššího představeného se souhlasem jeho rady, pokud to není podle stanov vyhrazeno Apoštolskému stolci.

#Kán#. #744# § 1. Nejvyššímu představenému je se souhlasem jeho rady rovněž vyhrazeno udělit dovolení konečně včleněnému členu přestoupit do jiné společnosti apoštolského života a zatím pozastavit práva a povinnosti ve vlastní společnosti, při zachování práva člena na návrat před konečným začleněním do nové společnosti.

§ 2. K přestoupení do společnosti zasvěceného života nebo z ní do společnosti apoštolského života se vyžaduje dovolení Apoštolského stolce, jehož příkazy je nutno dodržet.

#Kán#. #745# Nejvyšší představený může se souhlasem své rady dovolit konečně včleněnému členu, aby žil mimo společnost nejdéle po tři roky s pozastavením práv a povinností, které se nesrovnávají s jeho novými životními podmínkami; zůstává však pod péčí představených. Jedná-li se o duchovního, vyžaduje se kromě toho ještě souhlas ordináře místa, kde má pobývat, a pod jehož péčí a řízením také bude.

#Kán#. #746# Při propuštění člena konečně začleněného se dodrží odpovídajícím vhodným způsobem kánony 694, 704.

OBSAH

#KNIHA# #II# * #BOŽÍ# #LID 130

#KNIHA# #II# * #Část 3 * #ŘEHOLNÍ SPOLEČNOSTI, SPOLEČNOSTI

#KNIHA# #II# * #Část 3 * APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA A DALŠÍ ZPŮSOBY

#KNIHA# #II# * #Část 3 * ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA# 573-746

Oddíl I * #ŘEHOLNÍ SPOLEČNOSTI A ZPŮSOBY

Oddíl I * #ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA# 573-730

STAŤ I * OBECNÉ NORMY PRO ŘEHOLNÍ SPOLEČNOSTI

Oddíl I * #A SPOLEČNOSTI ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA 573-606 130

STAŤ II * ŘEHOLNÍ SPOLEČNOSTI 607-709 135

Hlava 1 * Řeholní domy, jejich zřízení a zrušení 608-616 136

Hlava 2 * Řízení řeholních společností 617-640 137

Článek 1 * Představení a rady 617-630 137

Článek 2 * Kapituly 631-633 140

Článek 3 * Majetek a jeho správa 634-640 141

Hlava 3 * Přijímání uchazečů a vzdělávání členů 641-661 142

Článek 1 * Přijetí do noviciátu 641-645 142

Článek 2 * Noviciát a vzdělávání noviců 646-653 143

Článek 3 * Řeholní sliby 654-658 145

Článek 4 * Vzdělávání řeholníků 659-661 146

Hlava 4 * Povinnosti a práva řeholních společností

Hlava 4 * a jejich členů 662-672 147

Hlava 5 * Apoštolát řeholních společností 673-683 149

Hlava 6 * Změna členství v řeholní společnosti 684-704 151

Článek 1 * Přestoupení do jiné řeholní společnosti 684-685	151
Článek 2 * Vystoupení z řeholní společnosti 686-693	151
Článek 3 * Propuštění členů 694-704	153
Hlava 7 * Řeholníci, kteří se stali biskupy 705-707	156
Hlava 8 * Konference vyšších představených 708-709	156
STAŤ III * SEKULÁRNÍ SPOLEČNOSTI 710-730	157
Oddíl 2 * #SPOLEČNOSTI APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA# 731-746	160